

μαὶ καθεῖται οὐ γένερός φοι τὸ γεννώματα τοῦ
ταὶ περὶ αἵτις, ἀλλὰ δύο τῷ εἰρημένῳ ταῖς
αἰσκαλωθῆταις αἴγας, ποὺς ἀλλήλας πυμ-
βάλλονταις, μάλιστα γὰρ σιδάρτης· αὐτὸς περὶ
φύσιν θεωρήσαι ταῖς τῷ γραμμήτων κρίσεσσι·
ταῖς δὲ πίστεσι καὶ τῷ ὄμοια δεῖ· [ἐπὶ τούτων
λαβεῖν] ἐν οὖς οὐ γένεται ἔτι φανερεῖ τὸ γεν-
νέστων, τελῶν ταῖς μελίσταις δεῖ, το γ' δύο τῷ
ἡλίου φῶν, καὶ τὸ δύο τῷ πυρί, καὶ ὁ ἄπειρος
τῷ θερμῷ. κεραυνόμβρα γὰρ τῷ μέλλον καὶ ἕτε-
τον, ταῦτα μέλισται πάστες (ὧς εἴπειν) ταῖς
γρόβαις διστοπεῖσθαι. Οὐταντιπέρεον δὲ καὶ δύο τῷ γρί-
ψιλον γραμμήτων ταῖς αἴγας κεραυνούμβρουν,
ταῖς ὅμοιοτετεοί· γὰρ αὐθέρνας καὶ ὁ καπνός,
καὶ ὁ ἴος, καὶ τὸ θεῖον, καὶ τὰ περιφέρεταια κε-
ραυνόμβρα, τὰ μέρη τοῦ ἡλίου αὐγῆς, τὰ
δὲ ταῖς τῷ πυρί, πολλὰς καὶ ποικιλας πολυ-
στο μεταβολας γραμμήτων. τὰ δὲ καὶ τὴν πέ-
ψην θεωρήσον, γεννόμβρα ἐν φυτοῖς, καὶ κερ-
ποῖς, καὶ τεχνομέσησ, καὶ περιφέρεισ, καὶ τοῖς
ποιούσι ταῖς πάσταις.

non ut pictores vocant, hos colores simul
atterentes, sed ex iis, quæ dicta sunt, ratio-
nem habentes refractorum radiorum, qui
ad inuicem iaciuntur, & collimant: sic e-
nimir quispiam possit ex praescrito naturæ
colorum temperamenta spectare. Ad ve-
ritatem autem, certasque similitudines de
prehendendas, oportet habere cognitas,
ac perspectas procreations, & colorum
ipsorum natales. Atqui horum causam o-
ptimatem dicimus lucem Solis, lucem i-
gnis, aerem præterea, & aquam. Nam hæc
plus autem minus contemporata, omnes, ut i-
ta dicam, colores perficiunt. Eadem inda-
gine & aliorum colorum, qui radiis per-
missentur, imaginem & similitudinem
explorari oportet: quandoquidem & car-
bones & fumus, & ærugo & sulphur &
pennæ auium contemporata, hec quidem
cum radiis Solis, haec vero cum splendore
ignis, multas ac varias faciunt colorum
commutations. Sunt & quæ à concep-
tione ac maturitate consideranda sunt: qua-
lia quæ fiunt in plantis, in fructibus, in ca-
pillis, & pennis auium, & cæteris aliis hu-
ijsmodi.

Καρδελιον γ.

Δ Εἰ δὲ μὴ λανθάνειν τὸ πολυειδές καὶ τὸ ἀπτερόν τῷ χωματίῳ, διὰ τὸ συμβάντος γένεται. Βίρρηστα δέ γε, καὶ τοῦ τοῦ φατί καὶ τῆς σκεψίς αἵστος καὶ αἴκατος· λαως ταῖς κράστις λαμβάνεται· καὶ γε οὐ σκεψή τοῦ φατί καὶ τὸ υἱόλον καὶ ἡ πτώη, πολὺ διαφέρεσσιν ἀντίθετη. οὕτω καὶ καθέται αἵστος καὶ μὲν τῷ χωματίῳ μηγνύεικρατος, ποιοῦσι μετεβολας χωματίων, οὐ ταῖς περιστηνύμδραι, ταῖς πτώησιν καὶ ταῖς μεταμόρφουσιν ταῖς λόγισι τοῖς τοῦ αὐτοῦ πολλαῖς γεννήσεσθαι.

A T illud neminem latèrē debet, multi-
formem, & infinitam illam colorum
multitudinem quot modis fieri contingat. Eis rei hanc causam obseruauimus,
quòd à luce & vmbbris, inæquals, & sine
ratione confiant temperaturæ. Nam lux
& vmbra, secundum plus & minus, varias
inuehunt differentias: ut primò secun-
dum se ipsas, mox admistæ coloribus, co-
lorum commutationes efficiant: vel in eo
quòd commista, & multitudine, & facul-
tatibus differunt: vel quòd non habeant
eadem rationes, proportionésque. Siqui-
dem & ipsum purpureum secundum se i-
psum multas haber differentias: sic & pu-
nicipale, & album, & aliorū vnumquodq.
Item secundum maius & minus, item se-
cundum mutuam inter se admissionem,
eorumq. synceritatem. Facit præterea dif-
ferentiam prout luminosum, ac nitidum
mīstū ipsum fuerit: aut ex contrario squal-
lidū ac sine lumine? Nihil enim est aliud
tō ḡl̄cov, id est, nitidum ac refolgens, nisi
luminis quædam collectio, & densitas.
Species verò auri emegit, cum xanthum,
id est, flavum, & solare bene cōdensatum
enitescit. Ob id colla columbarum & pla-
uiarum stillæ, colore visuntur aureo
tunc, cùm lux repercutitur. Sunt etiam
quædam, quæ lauigata, attrita & arcana
quædam facultate, alios, atque alios in-
duunt colores: sicut argéatum perkiatum,